

Adventtitervehdys joulukuun sateesta!

Syksy, joka tuntuu edelleen jatkuvan, on mennyt todella nopeasti, ja on aika tehdä yhteenvetoa kuluneesta vuodesta. Ihan ensin haluan kiittää sinua, että olet kulkenut mukana tässä työssä. Ilman esirukoustasi ja taloudellista tukeasi en voisi tehdä työtäni. Iloitsen siitä, että saan olla omalla panoksellani mukana luomassa koko elämää kannattelevaa suhdetta lasten ja Jumalan välille. Sitähän seurakunnan lapsityö on, edellytysten luomista jumalasuhteen syntymiselle. Suurimman osan työstä tekee Jumala, mutta me voimme näyttää suuntaa ja auttaa alkuun esimerkillä ja opetuksella. Se on valtavan tärkeä asia.

Olen kuluneen syksyn aikana herännyt miettimään, että loppujen lopuksi tärkein suunnannäyttävä uskon tiellä on kuitenkin koti ja lapsen omat vanhemmat, isovanhemmat ja kummit. Olen kuitenkin kuullut monen heistä sanovan, että on aika vaikeaa kertoa uskosta lapselle tai vaikka opettaa rukoilemaan. Mietin, että tämä on sellainen asia, johon pitää panostaa ja antaa vanhemmille välineitä kristilliseen kasvatukseen. Yli kymmenen vuotta sitten teimme Virossa kahden viisaan naisen kanssa Perheiden rukouskirjan. Siitä otettiin kaksi painosta ja molemmat ovat loppuneet jo aikoja sitten. Ajattelen, että kirjasta pitää tehdä kolmas painos ja lähteä sen kanssa liikkeelle, tarjota seurakuntiin iltoja, joissa rohkaistaan vanhempia puhumaan uskosta ja rukoilemaan lasten kanssa. Tämä ajatus muotoutuu vielä, ja pyydän esirukousta näyn ja työtapojen muotoutumiseen.

Vasemmalla rukouskirjamme, oikealla Mustamäen lokakuinen raamatunopetus ilta. Ylistysmusiikki on Virossa suosittua, siksi usein lauletaan seisten.

Mitä sitten loppusyksystä on tapahtunut? Lokakuussa päättyi tämänkertainen Tähendus Sõnade Taga -raamattuopetusiltojen sarja Mustamäellä. Kun ensimmäisenä iltana paikalla oli noin 40 henkeä, tuli viimeiseen kertaan jo 70 kuulijaa. Ilkka on nyt kutsuttu Nõmmen baptistiseurakuntaan opettamaan, ja se opetussarja alkaa helmikuussa.

Lokakuussa sain palvella Lappeenrannan seurakunnan messussa ja kertoa kirkkokahveilla Virossa. Uudessa kohtaamispaikassa, Kirkonkulmassa kerroin myös työstäni ja Viron kirkon elämästä. Tänä syksynä on ollut monta hetkeä, jolloin olen miettinyt, että eipä ole paljon eroa kummassa työssä olen, kun esimerkiksi olen lähetyssihteerinä vierailut kouluilla kertomassa lähetystyöstä ja esitellyt nimikkolähettejämme. Samalla esittelen itsenikin ja kerron, miksi Virossa tehdään lähetystyötä. Samoista aiheista sain kertoa hiljattain Lauritsalan seurakunnan nuorten lähetyisleirillä.

Yksi pieneltä vaikuttava, mutta ehkä tärkeä asia tapahtui marraskuun alussa: Meidät kollegani Triinun kanssa kutsuttiin Tallinnan rovastikunnan pappien tapaamiseen kertomaan LNÜn työstä. Tallinnan rovastikunnan lapsi- ja nuorisotyö ei ole kovinkaan suurta, mutta rovastikunta ei ole myöskään kovin paljon hyödyntänyt koulutuksiamme. Nyt ehkä tulimme vähän tutummiksi. Neuvottelin erään papin kanssa lapsityön tilanteesta ja sovimme, että kutsumme rovastikunnan lapsityön tekijät tammikuussa koolle. Toivon ja rukoilen, että he ottavat kutsun vastaan. Olisi sekä työntekijöiden hyvinvoinnin että yhteistyön kannalta tärkeää, että jonkinlainen yhteys ja tuttuus olisi olemassa. Joskus suurempien seurakuntien on vaikeampaa tehdä yhteistyötä kuin pienten.

Marraskuussa meillä oli myös lapsityöntekijöiden nettirukousilta, ja raamattupiiri jatkuu edelleen. Kirjepyhäkouluun liittyy hiljakseen uusia lapsia, ei se kovin suuri ryhmä ole vielä, mutta iloitsen jokaisesta osallistujasta. Marraskuun lopulla sain vielä käydä Iisalmessa, saarnasin Pyhän Ristin kirkossa ja kerroin työstäni kirkkokahveilla, käsityöpiirissä ja Lähetyskirpussa. Oli hyviä kohtaamisia ja iloa yhteisestä työstä.

Iisalmen Pyhän Ristin kirkossa sain palvella messussa. Illalla palasin sinne vielä ukrainalaisen ryhmän joulukonserttiin. Käsityöpiirissä ihailin taitavia käsiä ja kauniita tuotteita. Kuvat Jari Nousiainen.

Lapsityön kesäpäiviä olemme suunnitelleet ensi vuodelle, ja nyt olemme päättäneet ajan, paikan ja teeman. Lähdemme Vormsin saarelle, Vormsin Pyhän Olavin seurakunnan pappilaan ja leirikeskukseen 7.-9.8. Aihetta minun on vaikea sanoa lyhyesti, mutta puhumme Virossa todella suosittua ja levinneen uushenkisyyden ilmiöistä ja haluamme vahvistaa lapsityöntekijöiden kristityn identiteettiä tämän sekavan kulttuurin keskellä.

Ensi viikolla olen taas Virossa. Saan auttaa Mustamäen seurakuntaa koululaisten kirkkovierailuissa, valmistella ja lähettää joulukuun kirjepyhäkoulun kirjeet sekä osallistua LNÜn syyskokoukseen. Ainakin ne asiat ovat tiedossa, katsotaan mitä muuta ilmaantuu. Hiljalleen jatkamme Triinin kanssa materiaalin tekoa, sille on aina tilausta. Joulunpyhät vietän perheen kanssa kotipuolella.

Iloa, valoa ja Jumalan siunausta adventin ja joulun aikaasi! Meillä on rukouksia kuuleva ja lähelle tuleva Jumala. Hänestä saamme iloita ja Hänen turviinsa jäädä myös tulevana vuonna, juhlassa ja arjessa. Ensi keväälle on sovittuna monia seurakuntavierailuja, joten uskallan sanoa: kuulemisiin ja tapaamisiin!

Sinusta kiittäen, *Titta*

Hän seimessä nukkuu,
ei vuodetta saa,
vain oljille päänsä
hän saa kallistaa.
Yötaivaalta tähdetkin
näkevät sen:
on seimessä lapsi
tuo ihmeellinen.

Jää vierelle, Jeesus,
kun matkaani teen,
ole voimani aina
ja tie huomiseen.
Ja siunaa, oi Jeesus,
nyt lapsia maan.
Me liitymme joukkoosi
riemuitsevaan.

(suom. teksti Anna-
Mari Kaskinen)

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa parhaiten sähköpostista titta.hamalainen@eelk.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277.

Liity työni kannattajaksi, esirukoilijaksi ja/tai tukijaksi. Tilinro on FI28 5114 0220 0343 69 (Evankelinen lähetysyhdistys ry) ja kannatusrenkaani viite on 2412421. Kiitos!